

☉ SAHİBİ :

TÜRKİYE İSLÂM
ENSTİTÜLERİ TALEBE
FEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN

Cahid BALTACI

☉ YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ

İsmail L. ÇAKAN

BU SAYIDA

VEDA	İslâm MEDENİYETİ
İSLÂM VE BATI	M. EL-MAĞRİBİ
	Terc: Ömer CEBECİ
İSLÂMDA HELAL VE HA- RAM MANTIĞI	Celâl YENİÇERİ
ÜNLÜ CELVETİ ŞEYHLERİ	Hakkı Şinasi ÇORUH
CEVİZ KABUKLARI (Şiir)	Safvet ÇELEBİ
EBU'L - HASAN EL-MÜ- ZEYYİN	Dr. A. Subhi FURAT
İMAM-HATİB GENÇLİĞİ Şiir	Mustafa BAYBURTLU
İSLÂM HUKUKU VE ROMA HUKUKU	Av. Dr. Y. Ziya KAVAKÇI
İMAM - HATİB OKULLARI VE KÖY ENSTİTÜLERİ ...	Sabri AKDENİZ
HAYATA DÖNMELİYİZ ...	Ali Ulvi KURUCU
ZAFERİNİZ, İSLÂMİN ZA- FERİ OLACAKTIR	Fahreddin OLGUNER
YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜ- SÜ ROZETİ	Yük. Müh. Ö. KIRAZOĞLU
MEHMED ÂKİF'İN İNANÇ- LARI VE SECİYESİ	Mahir İZ
İSLÂM İŞİĞİNDE SİYASET	M. Said ÇEKMEGİL
MÜSLÜMANLARIN TIB'DA- KI YENİLİKLERİ	Hasan ÖZÖNDER
SÜLEYMANİYE (Şiir)	KIBRISLI
OSMANLI MİMARLIĞI	Cevad ÜLGER
SUALLERE CEVAPLAR ...	G. MERT - Y. V. YAVUZ
TİYATROMUZDA BUNA- LIM VE «ESKİ ÇAMLAR BARDAK OLDU	Hilmi KURFULUŞ
FİLM HİKÂYESİ YARIŞ- MASI	İslâm MEDENİYETİ
HZ. EBU BEKİR	LUT-KAN
HABERLER	Dr. Cahit ÖNEY
RUBÂİ	İslâm MEDENİYETİ

İDAREHANE

Türkiye İslâm Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/2
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme ve Havalâ Adresi :
İSLÂM MEDENİYETİ, P.K. : 1315

SİRKECİ

TEMSİLCİLERİMİZ

Ankara: T.I.H.O.M.C.F. Genel Başkanı: Mehmet KARAMAN
Kayseri: T.I.E.T.F. İkinci Başkanı: İmdat N. NURSAÇAN
İzmir : T.I.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Orhan ÇETİN

TEKNİK KADRO

Sekreter : Erdoğan ATAK
Ressam : Gürbüz AZAK
Dizgi ve Baskı : F A T İ H M A T B A A S I — İSTANBUL
Yıl: 2 — Sayı: 17
Basıldığı tarih: 18/1/1969

ABONE

Yıllık : 12 sayı, 25 TL.
Altı Aylık : 6 sayı, 12,5 TL.
Öğrencilere: Yıllık 20 TL.
» 6 aylık 10 TL.
Yabancı memleketlere posta
ücreti ilâve edilir.

Bir sayısı: 250 Kuruş.

İLÂN TARİFESİ

Dış Kapak: 2 renk 2.500 TL.
Tek renk: 2.000 TL.
İç Kapak: 2 renk 1.500 TL.
Tek renk: 1.000 TL.
Renkli ilân sahifesi :
Tamamı : 1.200 TL.
1/2 : 750 TL.
1/4 : 400 TL.
1/8 : 250 TL.

Mecmuamızdaki yazılar me'haz gösterilmeden alınmaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmasın iade edilmez.

İlahiyat

İslâm ve Batı

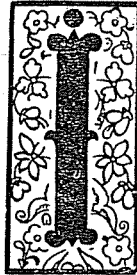
Yazan :

Dr. Muhammed El MAĞRİBİ

Terceme :

Ömer CEBECİ

(O. Doğu Tek. Üni. Öğrencisi)

İslâm ve batı konusu için epeyce geniş ve çoğu zaman yanlış ele alınmış diyebiliriz. Bir tarafta İslâm, diğer tarafta Batı derken neyi kastediyoruz? İslâm ve Batıdan ve aralarındaki ilişkiden bahsetmenin bir manâsı var mı? Bu hakiki veya zahiri meselenin müslümanların kafasını ikiyüz yıldan beri meşgul ettiğini belirterek başlayabiliriz. Tarihi başlangıç olarak, Avrupa emperyalizmi ile Müslüman Yakın Doğunun ilk münâsebetini, yâni Napolyonun 1800 yılında Memlûk Hanedanının saltanatındaki Mısırı işgalini alabiliriz. Bundan önce Hindistandaki İngilizlerle Müslümanların mücâdelesi var, ama bunu Batının İslâm dünyasına sızıp, nüfuz etmesinin açıkça anlaşılır bir başlangıcı olarak alamayız.

Bugünkü halimizle, bir tarafta Batı dünyası, diğer tarafta buna karşı olan İslâm ve İslâm dünyasından bahsetmek hâlâ bir mâna taşır mı? İslâm dünyası, inançları ve aksiyonlarıyla batı dünyasından açıkça ayrılan bir mevcudiyet olarak hâlâ var mıdır? Zannedirim keyfiyetin bu olmadığını söylemeliyiz ve İslâm ve Batıdan bahsederken mesele olarak bunu tasavvur etmemeliyiz. Çok kere modern İslâm edebiyatında, İslâm dünyasıyla (ki maalesef İslâm değerlerinin en mükemmel bir şekilde saltanat sürdüğü, sosyal yaşayışın ve aile hayatının İslâm terbiyesine göre ayarlandığı, İslâmî hayatın her cephesi için gereken ruhi ve dinî temellerin bulunduğu bir belde olarak mevcut değildir) yoğunlaşmış sıkıntı içindeki materyalizmin diyarı olarak kavranan Batının haddinden fazla basitleştirilmiş görünüşü arasında bir nevi tezat buluruz. Bu görünüş müslümanlar için sahte ve faydasızdır; elbette doğru cepheleri hariç olarak. Önceki zamanlarda dar-ül İslâm ve dar-ül harp, saadet ülkesi ve İslâm dışı olan diyar arasında beliren farklılaşmanın bugün için artık iyice sağlam olmadığını idrâk etmeliyiz. Neden? Herşeyden önce Müslüman denilen ülkelerde Batının kültürel ve ideolojik sahalarda sızma ameliyesi o kadar gelişmiştir ki, bu ülkelerde İslâm, neredeyse, eskiye ait birşey veya en fazla hissi ve tarihi bir fazlalık haline gelmiştir.

ESAS FARK

Bundan dolayı hayat tarzındaki esas farkın ananevi bakımdan müslüman olduğu düşünülen bir coğrafi alanla, İslâma düşman bir toprak bütünü arasında olmadığını söyleyebiliriz. Asıl fark Doğulu veya Batılı olsun, İslâmı anlayan, İslâmı yaşayan ve İslâm için çalışan kişiyle, bunları yapmayanlar arasındadır. Herşeyden önce bugünkü şartlara bağlı olan bu durumu belirttikten sonra dahi Batıda İslâma karşı müşterek bir davranışın olduğunu görmekteyiz.

TARİHİ TEMELLER

İslâma karşı bu müşterek davranışın kökleri oldukça canlı ve tarihidir. Buna coğrafi bir temel bulmak da mümkündür; Eski Yunan ve Pers münasebetlerinin başlangıcının temsil ettiği Batının Doğuyla devamlı mücadelesi. Bu temel İslâmın gelmesiyle Hıristiyanlık ve İslâm arasında dini bir mücadele olarak daha da şiddetlendi ve şumülü genişledi. İslâm hakkındaki bütün Batılı fikirlerin, kavramların, düşüncelerin ve hislerin vücut bulması bu dini mücadele sırasında olmuştur. Ço az bir değişiklikte bugüne kadar gelerek, birçoklarının öğrenilmiş veya öğrenilmemiş temel davranışlarını düzenleyen başlıca âmil bunlardır. İşte bu, Batının İslâm hakkında sahip olduğu yanlış kavramlardan bahsederken hatırdan tutmamız gereken önemli bir husustur.

Meşhur yazar Muhammed Esed bu, günümüze kadar gelmiş olan zihniyeti Haçlılara bağlar, ben bu zihniyetin Haçlılardan da evvele ait olduğu kanaatindeyim ve bugüne kadar gelişini izliyebilirim. İslâm ve Peygamber hakkında ortaçağ Avrupasında dolaşan kötü niyetli, iftira dolu hikâyeler, her ne kadar birazcık hafifliyerek bugüne kadar sürdürülmüşlerse de, bunlara girmeye lüzum yoktur. Fakat meydana gelen değişikliklere göz atmak faydalı olur.

İslâma yöneltilmiş olan bu polemik (münakaşalı) edebiyâtın doğuşu Yakın Doğudaki Hıristiyan toplumların İslâma reaksiyonları ve kendilerini İslâmın cazibelerinden koruma çabası şeklinde oldu. Kısa zamanda Yakın Doğu hıristiyan toplumlarından ortaçağ Avrupasına geçen bu cereyan daha kuvvetli ve şumüllü bir hal aldı.

ORTAÇAĞ PROPAGANDASINA DÖNÜŞ

Müslümanlar Batılıların sıradan bir düşmanı olunca, batı onlara azılı bir düşman kesildi ve ülkeleri Batı tahakkümüne maruz kaldı. Mantığa aykırı görünmesine rağmen ondokuzuncu asırda ortaçağ propagandasının tekrarlandığına şahit oluyoruz. Halbuki 17 ve 18. asırlarda müslümanlarla Avrupa milletleri arasında kuvvet bakımından bir eşitlik kurulunca, İslâmı tenkitte biraz hafifletme, hiç değilse mantıklı münakaşalara zâhiri bir teşebbüs görülmüştü. 19. asırda Batı tamamen emperyalizmin içindedir. Batı emperyalizminin batılıların İslâm hakkındaki düşüncelerine eklenmesiyle dünya çapında ciddi bir Hıristiyan-misyoner faaliyeti başladı. Yeniden canlanan bu Hıristiyan-misyoner ruhunun emperyalizmle bir araya gelmesi ortaçağ masallarının tekrar eski tesir kuvvetlerini kazanmalarını sağladı. Bu masallar tekrar ağızdan ağıza dolaşmaya başladı, fakat, artık nispeten daha az kaba bir şekildedeydi ve bu defa kaynak misyonerler ve iddiacı şakirtlerdi.

Tabii 20. yüzyılda şartlar yine değişti. Emperyalizmin dış yapısı ve yardımcı olan misyonerlik çöktü. Fakat İslâma karşı popüler davranışlara ve iddiacı şakirtlerle ilim adamlarının yazılarına bakarsak, ortaçağın başlarında Orta Doğudaki Hıristiyan toplumların İslâma itham ve iftiralarının, hâlâ ayakta durduklarını ve bugün için dahi Batılıların İslâma karşı davranışlarını ayarlayan ana kuvvet olduklarını görürüz.

MENFİ TENKİTLER: PEYGAMBERİN SAMİMİYETİNİN İNKAR EDİLMESİ

Bu davranış ve tenkitler esas olarak nelerdir? Bazılarından burada bahsedebiliriz. Herşeyden önce Peygamberin samimiyeti az veya çok kibar bir şekilde inkâr edilmektedir: Ortaçağ masalları, Peygamberin Katolik Kilisesinde daha fazla ilerliyemeyince dininden dönerek değişik bir inanış kurmaya kalkışan hain bir kardinal olduğunu yutturacak bir noktaya ulaşmışlardı. Yani İslâm Hıristiyan kilisesince kabul edilmiş itikatlara aykırı bir düşünce ve Hıristiyanlıktan kopup ayrılma bir kilise olarak tasavvur edilir. Buna benzer olarak Kur'anın Medinelî bir Yahudi olduğu ileri sürülür. Bu gibi masallara Orta Doğudaki hıristiyan toplumlarında hâlâ din adamının öğrettiklerinden çıkarıldığı veyahutta bir Hıristiyan papazın eseri rastlayabilmemize rağmen, (ben böyle insanlarla karşılaştım) batılı şakirt ilim adamlarınca artık, bunlara popüler bir değer verilmemesi oldukça enteresandır. Fakat yine de batılı âlimlerin yazılarında esas olarak aynı fikirleri, daha kurnazca

etme teşebbüsü oldu ve Peygamber Muhammed'in onu iktibas ettiğine dair deliller arandı. Bu da modern çağda daha safsatacı bir gelişimin kaydedilmesiyle önemini kaybetti. Şimdide tutturmuşlar «Peygamber Muhammed tabiatın şuuraltı etkisindeydi, onun için bu, Kur'anın şuuraltı bir iktibas olduğunu ifade etmez» diye. Bütün şiddet ve kuvvet değişikliklerine rağmen görülmektedirki; İslâma karşı bütün batılı davranışların ana elemanı bugüne kadar yaşayan şekliyle esas olarak aynıdır: Peygamberin sâmiyetinin inkarı, Kur'anın hakikiliğinin inkarı ve Kur'anın muhtelif membalardan toplanan yazılarla veya mâlûmatlarla telif edilen eser olduğunu, yani ilâhî değil beşerî, kaynaktan geldiğini iddia..

CİHAD

İslâm'da cihadın şumûlü Batı tarihinde büyük, fakat hatalı bir dikkati üzerine çekmiştir. Hıristiyanlığın barış içinde ve toleranslı olmasına karşı İslâm, daima müsamahasızlık ve şiddet kullanmakla itham edilmiştir. Ve bu itham tarih boyunca İslâm-Batı münasebetlerinde değişmeksizin devam ettirilmiştir. Mesela Orta Doğu'daki son hadiselerde müslümanların, kutsal bir savaş yaptıkları (Cihad hatalı olarak tercüme edildiğinden) fikri tutundu. Müslümanların, sırf İslâmı başkalarına empoze etmek için savaştıkları fikri halka aşılandı.

BENİMSENEN KURUNTULAR

Batının menfi, hatta kasıtlı olarak menfi dikkatini çeken bir diğer husus da kadının İslâm'daki yeridir. Batının, kadının İslâm'daki yerine karşı tavrı bize İslâm'dan ziyade Batı hakkında fikir vermektedir. İslâma karşı Batıların saplandıkları kuruntular ve arzular, bazan haince, bazan desisesiz ve bazan da iştiyakla da olsa, daima hakikatmiş gibi müslümanların üzerine çevrilmiştir. Ve zannınca İslâmın en iyi bilinen, hiç değilse dikkati çeken mefhumu poligamidir.

Bunlar Batılı kafa için daimî câzibe konusudur ve apaçık bellidirki Batı zihniyeti kuruntularını elinden çıkarmamaya bunlara İslâm hakkında herhangi bir kesin bildiren daha fazla değer vermeye kararlıdır. Esas olarak, İslâm şehveti hoş görmek, hatta teşvik etmekle kadına aşağılık bir yer vererek onun tabii gelişmesine engel olmakla itham edilir. Gayri müslimlerle konuşmalarında hep bu hususlar ortaya gelir ve bütün gücümle tatminkar bir cevap vermeye çalışırım, ama muhataplarımı, bu mevzulardaki kuruntularını terketmeye kesin olarak isteksiz bulurum.

HAÇLI SEFERLERİ DEVAM EDİYOR

Batının İslâm karşısındaki davranışlarının tarihi kısaca bu ise, bugünkü batı ilminin ve son 50 yıllık müşteşriklerin İslâm ve Müslümanlar hakkındaki popüler sahte fikirlerden birkaçını olsun yoketmek için neler yaptıklarını sorabiliriz. Maa-lesef, cevap «çok az birşeyler» olacak ve gelin kendimizi aldatmayalım; burada İngilterede ve özellikle Amerikada, kendilerine İslâm tarihi hakkında ilmi, objektif, akademik ve keşfedici, süsü verenlerin çoğunun yaptıkları, İslâma karşı hâlâ sürdürülen Haçlı akınlarının bir cephesinden başka birşey değildir. Bu üzerinde durmaya değer bir husustur. Bugün Batıya gelen birçok Müslüman öğrenciler, sadece batının teknik ilimlerini öğrenmiyor değil, müslüman olmayan ülkelerde, gayri müslimlerin kontrolündeki İslâmî mevzuları da incelemeyi amaç edinmektedirler. Açıkçası şunu şaşırıcı buluyorum. Bir zaman, İngilteredeki meşhur üniversitelerden birinde, Mısır hükümeti tarafından, Arapça veya İslâmî mevzularda doktora yapmaya gönderilmiş yirmiden fazla talebe vardı. Her türlü tesirden uzak olarak söyleyebilirimki, bu talebelerin çoğu, Arap dili, edebiyatı ve düşüncesi hakkında, kendilerine nezaret etmek iddiasında olanlardan daha esaslı bilgilere sahiptiler.

Gayri müslim alimler derhal müslüman olmalı veya İslâmî tetkikten vazgeçmelidirler; aksi takdirde onların İslâm hakkındaki incelemelerini talep veya kabul etmememiz gayet tabiidir. İslâm mantıklı bir araştırma ve tetkik mevzuu olduğuna göre, onlardan araştırma ve tetkiklerinde hakikaten objektif olmalarını istemek hakkımızdır. Alfred Guillaume adlı iyi bilinen bir alimin «İslâm» isimli ve maalesef epeyce satılan eserinde bile Kur'anda bazı soğutucu cepheler bulunduğunun iddia edilmesi güzel bir örnektir. Bu cephelerin neler olduğu belirtilmemekte ve bunların neden soğutucu bulunduğu da açıklanmamaktadır. Öyleyse bu yazardan, kesin olarak İslâm'da neyi soğutucu bulunduğunu ve görüş noktasını belirtmesini talep ediyoruz. Eğer bu isteğimiz yerine getirilmezse, fen, objektivite ve ilim adına bu yazarın İslâma karşı savaşmakta ve mücadeleye hâlâ devam etmekte olduğuna kanaat getirmeye mecbur kalacağız.

Daha başka beni birçok vesileyle hayrete düşüren enterasan bir soru var: Neden bu kadar Batılı âlim İslâma karşı —düşmanlık değilse— nefret duydukları halde, niye hayatlarını İslâmî tetkik etmeye vakfediyorlar veya hiç değilse, neden bunu

bir meggale haline getiriyorlar? Bu bahsettiğim tecrit edilmiş bir durum değildir.

İslâmî ilimlerin durumu bu ise (görüşlerimi açıklamak için en aşırı şartları ortaya sürdüm ama zannederim tem, esas olarak doğrudur) Batı cemiyetinin geriye kalanından ne bekleyebiliriz? Samimi olarak mübalâğasız söylenebilir ki, bugün yeni bir Haçlı akınıyla karşı karşıyayız. Orta Doğudaki son mücadelede Amerikada bulunmak son derece acıklı bir tecrübe oldu. Müslümanlara, İslâma, Araplara ve bunlara ait olan herşeye karşı kötü niyetli, nefret dolu, kaba muhakemelere ve bu hislerin ifadesine muhatap olmadığımız bir gün bile geçmedi. Bu Haçlı akını muhtemelen kuvvet ve gayesini değiştirmiş olmalı. Orta Çağ'da Batılılar İslâm ülkelere göz dikdiklerinde bile, dini hisler aslında ekonomik hareketlere alet edilmekteydi. Mühakkak ki bugünkü durum da aynıdır.

YENİ KEŞFEDİLEN BİR YAHUDİ-HRİSTİYAN MİRASI

Zamanımızın Haçlı Seferleriyle Ortaçağlardakiler arasındaki fark, o zamanların ilk plânda müslümanlar, sonra da Yahudiler üzerine olmasındandır. Bugünkü Haçlı akınlarında ise, Yahudi-hristiyan adı altında açıkça henüz keşfedilmiş bir bağla Yahudi ve Hristiyanlar esas olarak İslâma karşı birleşiyorlar. Amerikada Siyonist propoganda iki tem üzerinden hareket ediyor. Biri İsrailin demokratik bir devlet ve hükümet olduğu, dolayısıyla yaptığı hırsızlık ve katliamın gayet yerinde görülmesi gerektiği, diğeri ise Yahudi-Hristiyan mirası diye birşey bulunduğu ve Filistinde bunu mahvetmek isteyen tehlikeli Araplara karşı korunması lâzım geldiğidir. Bu propogandanın, mirasın hangi cephesinden çıkarılıp ortaya atıldığı üzerinde durmuyoruz, zira gayet açıktır.

ÖZET

Şimdiye kadar parça parça anlattıklarımı biraraya toplayıp özetini veriyorum. Herşeyden önce «Batı ile İslâm, aynı zamanda dinî toplumlara da tekâbül eden jeopolitik fikirler bakımından, tam bir zıtlık içindedir» demek pek de mânalı olmaz, çünkü artık İslâm Dünyası adı altındaki ülkeler, maalesef İslâmî hakikaten yaşayıp tatbik ettiklerinden değil, tarihî gelenekleri ve İslâma olan alakalarıyla biraraya gelmiş milletler topluluğundan başka birşey değiller, ve Batı İslâm dünyasına, Müslüman ülkelere lüzumundan çok fazla nüfuz etmiştir. Buna rağmen Batıda İslâma ve müslümanlara karşı devamedegelen bir düşmanlık vardır ve kendimizi boşuna aldatmıyalım; bu düşmanlığın, lehimize en ufak bir değişikliğe bile rızası yoktur. Bütün iyi niyet ifadeleri, karşılıklı konuşmalardaki tebessümler, ferdi olarak sâimî ve mânâlıdır, fakat esas olarak tesirsiz oldukları görünmektedir. (Yahudi olmayan ve Siyonizme taraftar görünmeyen profesörler ve Arabistler dahi Filistindeki Araplara ve Arap davasına sempati uyandıracak ifadelerden kaçınırlar. Bütün bunları ortaya koyduktan sonra, İslâmla Batı arasındaki münasebetleri münakaşa etmeye ne lüzum vardır? Fakat yine de realist olarak ele alabileceğimiz üç soru var; bunları cevaplandırarak meseleyi kapatabiliriz. Herşeyden önce Batı ülkelerinde devamlı veya yarı devamlı Müslüman toplumlar kurmak (kökü müslüman ülkelerde bulunan fakat şu veya bu sebepten dolayı gayri müslim ülkelere yerleşmeye mecbur kalanlardan meydana gelen toplumlar.) İkinci olarak İslâma giren fakat kendi ülkelerinde kalmayı tercih eden Batılıların durumu ve son olarak da gayrimüslimleri fert fert İslâma celbetme meselesi.

MÜSLÜMAN AZINLIKLAR

Önce iyi bir ayırım yapmak lâzımdır. Ben burada meselâ Hindistandaki, asırlarca iyi bir idareye sahip ve bazan politik idareyi eline almış kökü derinlerde olan, çoğu için bir bakıma Dar-ül İslâm'da yaşıyor denebilecek müslüman azınlıktan bahsetmiyorum. Benim düşündüğüm, meselâ İngilteredeki Pakistanlı ve Yemenli muhacirler veya Amerikada tanıdığım Türk Tatarlarıdır.

Şüphesiz bu insanların durumu çok zordur. Bunlar, çoğu kere dinî veya dinî olmayan az bir eğitim görmüş, ekonomik lüzum veya din sebebiyle siyasi bir işkençe olarak memleketlerinden hicret etmeye mecbur kalmış insanlardır. İngilteredeki toplumlardan bahsedebilecek bir otorite değilim ama yine de bunlara bir göz atalım. Bunları sadece İngiltere hayatına değil, İngiliz tipi hayata alıştırmak için seferber edilmiş kuvvetler oldukça güçlüdür. San Franciscunun yakınında aslen Rusyalı olup, Japonya üzerinden Amerikaya gelen Tatarlar yaşıyor. Bunlar kendi memleketleri Kazanda da birkaç asır Rus ve Hristiyan tesirine mâruz kalmışlar ve bunun izleri yaşayışlarının mühim bir kısmında görülüyordu. Tabii Amerikaya gelince bu tesir daha da artmış. Size, San Francisco camininin projesinin yapılışında ortaya çıkan bir hakikati canlandıracağım. Tatar cemaatinden bazıları projesi yapılan binanın bir katının cami, bir katının da dans salonu ve bar olarak kullanılmasını fikrini sa-

vundular. Fakat şurası muhakkak ki bu, cemaatin bütün fertlerinin tavırlarını temsil etmez.

Herhalde bu problemi halletmenin yolu bozgunculuk veya müslümanların başkalarına benzemelerine ve Müslüman birliklerinin kaybedilerek yerlerini müslüman azınlıklara bırakmalarına mani olma metotları aramak değildir. Şunu da hatırlayalım ki, Müslüman azınlıklar ne kadar küçük olurlarsa olsunlar, birçok memlekette İslâmın yayılmasında aktif metotlar veya profesyonel misyonerlikle değil sadece hayat tarzlarıyla çok büyük bir rol oynamışlar ve çevrelerindeki bütün olarak İslâma girmelerine sebep olmuşlardır. Örnek olarak Malayaya giden Arap ve Hintli tacirleri, Afrikaya giderek İslâmın yayılmasında çok tesirli olan Arap tüccarları düşünülebilir. Kanaatimce gayrimüslimleri, Allah'ın mücade ettiği sınırlar dahilinde İslâma celbetme problemi, gayrimüslim ülkelerindeki müslüman azınlık birliklerini destekleme meselesinden ayrı olarak düşünülemez, ikisi beraber yürütülür. Gayrimüslim ülkelerdeki Müslüman toplumlar, aralarındaki bağları kuvvetlendirip, birlik kurarlarsa, otomatik olarak İslâmın yayılması için çalışan bir kuvvet haline gelirler.

BATILI MÜSLÜMANLAR?

İkinci olarak Müslüman batılı veya batılı Müslümanın durumunu ele alalım. Pek fazla düşünmeden bir karara varacak olursak, burada bir tenâkuz olduğunu zannedebiliriz, zirâ bir Batılının İslâmı kabul etmesi kültürünün ve mirasının bir kısmından feragat etmesini icap ettirir. Bu hakikatin yanında, bir gayrimüslimin veya Batılının İslâma girip, müslüman olmayan bir ülkede tam İslâmi bir hayat yaşama şansını da tahkik etmeliyiz. İslâm, sadece Allah'la kul arasında, Allah-kul münasebetlerini düzenlemekte kalmayıp, aynı zamanda sosyal, politik ve ekonomik temellere dayanan bir sistem olduğuna göre, İslâma giren Batılı bulunacağı tecrit içinde tam İslâmi bir hayat yaşama iddiasında olabilir mi? İtiraf edelim ki bu son derece zor bir sorudur. Muhacir cemaatler ve yarı devamlı talebe toplumlarının mevcudiyetiyle sağlanan, o cemaate ait hayat şekli, meselenin bir kısmını halleder. Bununla beraber çoğu şartlarda bu da kifayetsizdir. Cemaate ait organizasyon sahasında ve hele de devamlı olarak orada kalacaklar arası münasebetleri düzenlemede yapılacak çok iş vardır. Hâli hazırda cemiyet merkezlerinin çoğu, sosyal dedikodu yapmak ve beraber çay içmekten pek fazla bir işe yararamamaktadırlar. Bu fertlerin çoğu arasında kurulan bağlar, İslâma toplu inanıştan ziyade, benzer sosyal çevreden ve benzer memleketlerden gelmelerine dayanmaktadır. Kısacası, gayrimüslim ülkelerde hakiki müslüman cemaatler meydana getirme meselesi çözüm beklemektedir.

Hicret fikri, arka plana atılmadan ilk planda düşünülebilirse (doğrusu düşünülmemelidir de) meselenin bir kısmı daha halledilmiş olur. Fakat «Batılı bir müslüman, İslâm ülkeleri adı altındaki yerlere gitmekle mükelleftir» de diyemeyiz, zira hepimizin bildiği gibi, Müslüman ülkelerin hiçbirinde, iştirak edip kâr sağlayabileceği, tam İslâmi bir cemiyet hâli yoktur. Kişi hicret işini kendi becerebilir, hatta becermelidir ve rûhî, hissi, fikri bakımlardan küfür diyarını terk edip İslâm beldesine intibak etmelidir. Bu iş ciddi olarak ve bütün şumulüyle ele alınırsa ferdin hayatının uzun yıllarını kaplar.

İSLÂMÂ CEZBETME

Son soru: Gayrimüslimlerin İslâma cezbi. Dâimî veya yarı dâimî Müslüman azınlık cemaatin, birlik kurulduğu takdirde oynayacağı mühim rolden bahsederken bu hususa temas etmiş olduk. Tabii daha başka adımlar atılıp mesafe alınabilir. Basın, son derece mühim rol oynar. Basının İslâm hakkında itirazı gerektiren bir mesele nesredip etmediğini takip etmek gayet önemlidir. Burada yine meselenin şekline ve şumulüne eğilmemiz gerekir. İngilterede durum biraz daha iyidir, yani gazeteye bir mektup gönderirseniz, basılma şansı çoktur. Fakat birçok gazetenin çıktığı Amerikada, bir mektubun basılmasını temin etmek tamamen imkânsızdır.

Ferdî seviyede ve bilhassa kriz zamanlarında çok şeyler yapılabilir, fakat bu sahada da kâfi derecede çalışılmamış, fert fert ve grup grup Batılı düşünceler İslâma ve İslâm davalarına çekilmemiştir. Kendi itikadımıza göre haklıyız ve bunu daima başkalarına da tekrarlarız fakat neden kendimizi haklı saydığımızın sebeplerine hiç temas etmeyiz. Çok fazla şey hakikat olarak kabul ediliyor. Ve bütün engellere rağmen muarızlarımızın, bilhassa Siyonistlerin tesir kuvvetlerine çok fazla şeyler atfediyoruz. Bilhassa burada, İngilterede onlara karşı sıkı bir mücadele yapılabilir. Eminim...

(THE MUSLİM'den)